

nedre delen av 24 **i** och 25 **n** svagt. Läsningen 23-25 **rin** förefaller dock vara säker; så även v. Friesen. Bistavarna i 26 **o** äro mycket korta. Huruvida r. 28 har varit **a** eller **o** (v. Friesen), kan ej säkert avgöras. F. ö. är namnet säkert. Bistavarna i 35-36 **pa** äro svaga. 38 **n** är säkert. 43 **g** är stunget. 44-45 **iar** osäkra, skadade.

Carl Säve har läst: **hehlaikr : kiarþ : i sta[n] þið ... iñetk : aupulfr : þaṇr : [s]alu : þaira** (el. **kalrat?**) ... Han återger detta på forngutniska: *Heghlaikr giarþi stain þissan ... Aupulfr ... salu þaira ...*

O. v. Friesens läsning 1923 överensstämmer helt med min granskning 1944 och 1961, med undantag av sista ordet, som v. Friesen med tvekan har läst **get**.

Namnen *Häglaikr* och *Aupulfr* äro icke kända från andra gotländska inskrifter.

Om kvinnonamnet *Katrin*, *Karin* se G 29.

29. Fide kyrka.

Litteratur: J. Peringskiöld, *Monumenta Sveo-Gothorum* (hs i Kungl. Bibl., sign. F h), Vol. 8, bl. 101.

Avbildning: Teckning av okänd i Peringskiöld a. a.

I Peringskiölds samling *Monumenta Sveo-Gothorum* finns en teckning av en sten med runinskrift, som skall ha funnits på kyrkogården i Fide, på norra sidan av kyrkan: »In lapide Runico ad Septentrionale latus Templi Fiedensis Gothlandorum sito.» Senare uppgifter om en sådan runristad gravhäll saknas. Den har icke blivit upptagen i Liljegrens och Säves samlingar.

Inskrift (enligt Peringskiölds *Monumenta*):

✠ þessan : stain : lit : kiera : rarin : si : trigs : buir : butaþu : sina : totur :

»Denna sten lät Karin Sigtryggs dotter göra över Botaid, sin dotter.»

Till läsningen: 20 **r** torde vara felläsning för **k**, och 32 **b** för **y** (eller **i**). 12 **l** och 14 **t** ha sannolikt felaktigt blivit tecknade som **n** och **a**. Efter 39 **a** har kanske funnits ett **i**, som tecknaren har förbisett. Inskriften förefaller ha varit tydlig och lättläst.

Namnet *Sigtryggr* finns också på en gravhäll i det närbelägna Havdhem, G 42, dessutom på S 11.

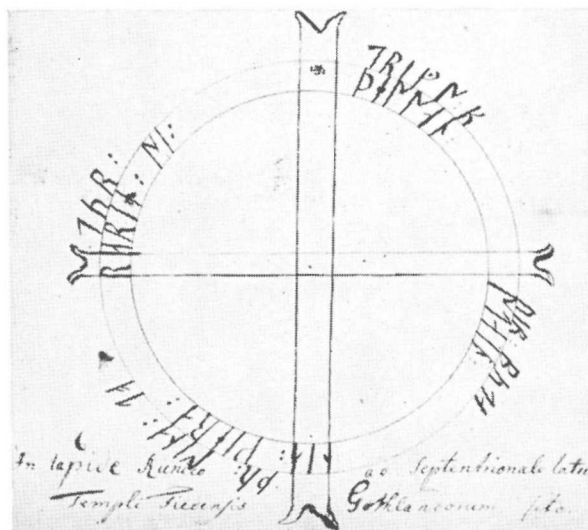

Fig. 25. G 29. Fide kyrka. Efter teckning i Peringskiölds *Monumenta*.

Botaiþ Botaid synes ha varit ett vanligt kvinnonamn på Gotland; det förekommer i ett flertal runinskrifter (se G 12). Detsamma är fallet med det från helgonkalendern hämtade *Katrin*, *Karin*; det är belagt utom här i inskrifterna på G 35, 42 och 60, möjligen har det också en gång funnits i den skadade inskriften G 28 i Fide kyrka.

30. Fide kyrka.

Litteratur: L 1790, S 166. C. G. Hilfeling, Resejournal 1799 (F m 57: 6), s. 53.

C. G. Hilfeling 1799: »Ett fragment af en Runsten låg på Fide kyrkogård men aldeles utslitit och oläsligt.» Carl Sæve fann fragmentet år 1844 och läste runorna

... iþ ok ...

Det har förgäves sökts av v. Friesen 1923 och vid inventeringen 1944.

O. v. Friesen har vid sitt besök i Fide den 11/7 1923 antecknat, att strax Ö om stenen G 28 (som då låg i kyrkans mittgång, på annan plats än nu) »ligger i mittgången en enkelt korsmärkt sten men utan runor, dock av en typ där runor plä träffas. I södra korportalen utantill en sten med korsfoten bevarad men resten bortflagrad.»

31. Fide kyrka.

Pl. 9.

Litteratur: S. B. F. Jansson, Rapport till Riksantikvarien 2/3 1951 (ATA).

Runristningar i kalkputs.

Under restaureringsarbeten i kyrkan på 1940-talet ha några i den gamla kalkputsen inristade runföljder kommit i dagen. Vid min inventering den 20/8 1954 ha följande antecknats:

a) På norra väggen i koret, t. h. om väggskåpet (runföljden 14,5 cm lång, 1,5 cm hög):

1 * + 12 12: 1 1 1 1 2 1 1 1 1

ihesus : naþarenuþ

Längre åt höger (runföljderna 10 resp. 16 cm långa, intill 3 cm höga):

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

iacobus

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

lu laurencius

Ett stycke nedanför (runföljden 12,5 cm lång, intill 3 cm hög):

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

muttonmu -